

A Nyugat alkonya – hát már ott tartunk?

2025 december 25. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Van remény, hogy a vesztébe rohanó Nyugat-Európa közép-európai segédlettel mégis megmenekül.

Nehéz szívvel állapítom meg, hogy a nyugat-európai fejlemények Oswald Spengler elméletét követik. A kultúrák –

mint a növények – szárba szökkennek, kivirágzanak, majd elpusztulnak. A kivirágzás, a csúcspont id?szakán talán még lehet vitatkozni: a 70-es, 80-as évek jóléti állama volt az. Amikor a jóléti szolgáltatásokat (egészségügy, oktatás, szociálpolitika) az állami költségvetés fedezte. Mert a jóléti közgazdaságtan elmélete szerint ezek „pozitív externáliák", és ha azokat közpénzb?l fizetik, az el?relendíti a gazdaságot, fokozza a gazdasági teljesítményt is. Vagy még a thatcheri reformok id?szaka is beletartozik?

Amerika, de f?leg a délkelet-ázsiai kistigrisek, majd pedig Kína is, a szociálpolitikát elhanyagolva és ezáltal költségel?nyöket szerezve a világpiacon háttérbe szorították a nyugat-európai jóléti államokat. Ezt el?ször az 1979-ben kormányra kerül? Margaret Thatcher elégelte meg, a jóléti államot az „eltartottság kultúrájának", a munkáspárti politikát pedig szocialistának bélyegezve, és lefaragta a jóléti kiadásokat, a szakszervezeteket pedig háttérbe szorította. A brit példát kénytelen-kelletlen valamelyest a többi nyugat-európai ország is követte, Németországban például Gerhard Schröder kancellársága idején. Nyugat-Európa gazdasági versenyképessége így újból javult. De a hanyatlás ma már nem vitatéma, itt van el?ttünk, benne élünk.

A visszaesést én akkortól számítom, amikor Nyugat-Európában elkezdtek terjedni a hagyományos társadalompolitikával szembeni eszmék. Így amikor a hagyományos osztály- és nemzeti identitást elkezdte felváltani a nemi identitás kultusza.

És nemcsak oly módon, hogy elnyomta, háttérbe szorította az el?z?eket, de elfogadottá, s?t uralkodóvá kívánta tenni a nemi devianciákat. Az Amerikából kiinduló woke (ébredés) pedig szégyenletessé tette a fehér ember történetét, megtagadtatta vele a múltját.

Mindehhez járult még a 2015-t?l Európába tömegesen beáramló, s?t bátorított muzulmán migráció, mely lassan-lassan olyan jelenségekhez vezetett, amelyeket Michel Houellebecq Behódolás cím?, 2015-ben írt regényében vizionált.

(A német városok muzulmánok által is lakott negyedeiben már ma is elmarad a karácsonyi ünnepi díszítés.) És miközben mecsetek és minaretek épülnek, a keresztény templomok kiüresednek, kulturális intézményekké válnak, ahol mise helyett nem ritkán dobhártyaszaggató beatzene szól. A német általános iskolák súlyos tanárhiánnyal küszködnek, mert a fiatalok nem mennek e pályára, nem hajlandók bajlódni a már nagyrészt migrációs hátter?, idegen identitású gyerekek tanításával.

Vajon véletlen egybeesés-e, hogy

e lassanként gyökereit vesztett és múltját, értékeit megtagadó, gazdaságilag is hanyatló civilizáció háborúba menekül?

A Szovjetunió összeomlása, a Varsói Szerz?dés felszámolása és a szovjet csapatoknak a volt NDK-ból történ? kivonása ellenében a Nyugat több alkalommal is megígérte, hogy a NATO nem fog kelet felé terjeszkedni. De 2004-ben már valamennyi volt európai szocialista ország a NATO tagja lett, s?t a három volt balti szovjet köztársaság is. Amikor pedig az amerikaiak megbuktatták az oroszbarát ukrán elnököt, és a nyugatiak felkínálták Ukrajnának a NATO-tagságot, az oroszoknak elfogyott a türelme és támadásba lendültek.

Nem mellesleg az orosz energiáról és nyersanyagokról, valamint a hatalmas felvev?piacról való lemondás Nyugat-Európát gazdasági válságba taszította. Így

megkaptuk a történelmi múltjában, osztály- és nemzeti hovatartozásában és nemi azonosságában elbizonytalanított, és minden ?rültségnek kiszolgáltatott, gazdaságilag lecsúszó kontinens képletét.

A Spiegel idei, 14. számát a háborús készül?désnek szentelték. Az egyik cikkben ezt olvashatjuk:

Németországnak nem csak pénzre és fegyverekre van szüksége, hogy megvédje magát. Ha kitörne a konfliktus, a társadalomnak készen kell lennie arra, hogy fiataljait a háborúba küldje. Vajon készen áll rá?

Elkezdték a második világháborúból megmaradt bunkerek felújítását és újak építését, a kötelez? sorkatonai szolgálatot gyakorlatilag már bevezették. Pár héttel ezel?tt a francia vezérkari f?nök tett hasonló kijelentést: a franciáknak számolniuk kell azzal, hogy egy oroszok elleni háborúban elvesztik fiaikat. Nyugat-Európában a

hadiipar teljes g?zzel m?ködik.

A minap pedig Mark Rutte NATO-f?titkár figyelmeztetett, hogy olyan id?knek nézünk elébe, mint az els?, majd a második világháború volt, szokjuk a gondolatot. Miért is? Mert az oroszok meg fognak támadni minket. (Vajon miért és hogyan? Amikor még négy év után sem bírnak Ukrajnával.)

Hitlert, miután a szovjet csapatok körbezárták Berlint, a tábornokai figyelmeztették, hogy meg kell adniuk magukat, mert már az emberanyag is elfogyott, a 15-17 éveseket sorozzák be.

Hitler magából kikelve üvöltött: „Hát mire valók a fiatal férfiak, ha nem arra, hogy meghaljanak a hazájukért?” A róla készült legutolsó fényképen felhajtott gallérú köpenyben, reszket? kézzel, fázósan a frontra induló, válláig ér? gyerekeket búcsúztatja.

Pszichiáterek utólag ezeket a torzulásokat vélik felfedezni személyiségében: extrém narcizmus, hisztéria, paranoia, pszichopátia, borderline. Kár, hogy nem el?bb, és nem csukták idejekorán zárt intézetbe. Én ide utalnám Mark Ruttét is. Meg a hétgyermekes Ursulát. (Aki mellesleg orvos, és felesküdött, hogy életét az emberek gyógyításának szenteli.)

Neves közgazdász ismer?söm egy magánlevelezésben így fakadt ki: „Örülnék, ha Orbán (is) venné a lapot végre: a süllyed? Titanicon nem a parancsnoki hidat kell elfoglalni, és nem kapitányt kell cserélni, hanem ezt a hajót id?ben el kell hagyni! Hangsúlyozom: még id?ben! Miel?tt ez a csürhe magával rántana minket a mélybe!” Tegyük félre az indulatokat és nézzük tárgyilagosan a helyzetet! A magyar gazdaság az egységes piac nélkül életképtelen lenne: külkereskedelmünk több mint kétharmada a többi EU-tagországgal realizálódik. Ezt tehát nem hagyhatjuk el. Továbbá az EU több mint egységes piac; a t?ke, a munkaer? és a szolgáltatások szabad áramlásának is teret ad. Gondoljunk arra a több százezer magyarra, akik más EU-tagországban dolgoznak. Talán mégiscsak az uniós kormányrudat kellene kézbe kaparintani.

Nem vagyunk egyedül.

Nagy szerencse, hogy az amerikaiak már tavaly megelégelték a gendert meg a woke-ot, Trump ennek köszönheti a megválasztását. A visegrádi négyek közül hárman már visszatértek a normalitáshoz, és Franciaországban is er?södik a nemzeti oldal. Meg Németországban is.

Így megvan a remény, hogy a vesztébe rohanó Nyugat-Európa közép-európai segédlettel mégis megmenekül.

Kiss Károly

A szerz? közgazdász és társadalomkutató

www.magyarnemzet.hu

Ajánló